

2000. évi CXXX. törvény

az 1956. évi forradalom és szabadságharc utáni leszámolással összefüggő elítélések semmisségének megállapításáról

A törvények tükrözik a jogalkotó értékrendjét. Az Országgyűlés korábbi három semmisségi törvénnyel egyértelművé tette, hogy melyek azok a büntető anyagi jogszabályok, amelyek megalkotása, léte, alkalmazása nem fér össze a jogállamisággal. Az 1956. évi forradalom és szabadságharc miatt elszenvedett törvénysértések maradéktalan orvoslása érdekében indokolt, hogy a leszámolást kiszolgáló eljárási jogszabályok alkalmazásával történt elítélések tekintetében a törvényhozás hasonló értékítéletet fogalmazzon meg. E célból az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. § Semmisnek tekintendő az 1956. évi 28. törvényerejű rendelettel és az 1956. évi 32. törvényerejű rendelettel bevezetett rögtönbíráskodásban, továbbá az 1957. évi 4. törvényerejű rendelettel bevezetett gyorsított eljárásban, valamint az 1957. évi 25. és az 1957. évi 34. törvényerejű rendelettel felállított népbírószági tanács előtti eljárásban - a forradalom és szabadságharc céljával, eszmeiségével való azonosulásra tekintettel - a forradalommal, illetve harci cselekménnyel összefüggésbe hozott cselekmény miatt - történt elítélés.

2. § (1) Az elítélés a törvény alapján semmis, amelynek igazolása az ügyben eljáró elsőfokú bíróság hatáskörébe tartozik.

(2) A semmisség igazolása iránti eljárásra a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény (Be.) XVIII. fejezete szerinti Különleges eljárásoknak a Be. 356. § (2) bekezdésében meghatározott általános rendelkezései irányadók az alábbi eltérésekkel:

a) az eljárás - a terhelt halála után hozzátartozójának (Btk. 137. § 6. pont) indítványára is megindul;

b) az *a)* pont esetében a bíróság határozata ellen a hozzátartozó is fellebbezhet;

c) a Legfelsőbb Bíróságnak az igazolást megtagadó határozata ellen fellebbezésnek nincs helye;

d) Be. 356. § (2) bekezdésének *d)* pontjában foglalt eljárás megszüntetési ok nem alkalmazható;

e) a büntügyi költséget az állam viseli.

3. § E törvény nem alkalmazható az 1989. évi XXXVI. törvény, az 1990. évi XXVI. törvény és az 1992. évi XI. törvény hatálya alá tartozó elítélésekre.

4. § E törvény a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.